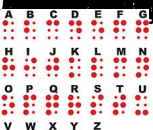
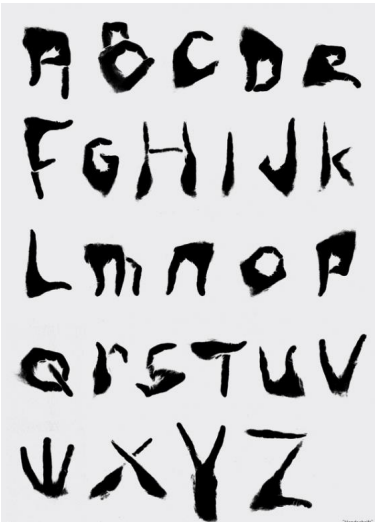

Znakovni jezik je sustav vizualnih znakova koji, uz pomoć posebnog položaja (oblika šake), orijentacije, položaja i smjera pokreta ruke, tvore koncept odnosno smisao riječi. Znakovni jezik najčešće se veže uz gluhoonijeme osobe, a njegova upotreba vuče korijene još iz samostanskog ili kaluđerskog znakovnog jezika kakav su koristili benediktinci, trapisti i cisterciti. Najutjecajniji znakovni jezici su australskih Aboriđina i prerijskih Indijanaca, a zanimljivo je da se ta dva u nekim slučajevima podudaraju.

Znakovni jezik se ne izvodi samo rukama, već uključuje i držanje tijela i glave te izraz lica koji daju intonaciju. Koristi se najčešće u obiteljima u kojima je dvoje ili više njih gluho, u zajednicama gluhih (sportskim klubovima, kulturnim sekcijama) te, nešto manje u školama za gluhe. Znakovnim se jezikom mogu uz podršku prevoditelja, dobiti sve potrebne informacije iz javnog života na pristupačan način, na raznim sastancima, skupovima, u procesu obrazovanja.

POVIŠANI SADRŽAJI 1829. godine slijepi francuski predavač, glazbenik i inovator Louis Brille. To je reljefna pismena koja se koristi za pisanje i čitanje teksta od strane osoba s vidnom oštećenom. To je prvi pokušaj da se vidno oštećenima omogući čitanje i pisanje. Prvi pokušaj da se vidno oštećenima omogući čitanje i pisanje. Prvi pokušaj da se vidno oštećenima omogući čitanje i pisanje.